

آغاز: قال عبد الله ... ابدء بحمد الله على هدايته لاقوم السبل و اثني  
بالصلاة على خاتم الانبياء و الرسل  
نسخه اصل: كتابخانه فاضل خوانساری - خوانسار ۳۱۹؛ خط:  
نستعلیق، كا: محمد شكری، تا: صفر ۱۳۱۱ق، جا: مدرسه حلیم  
چلی در اقرای؛ مصحح، محشی؛ ۲۵۹ص [عكسی ف: ۱-۱۱۱]

● دیوان زنیبات / شعر / عربی

d.-u zanbīyāt

ابن عربی، محمد بن علی، ۵۶۰ - ۶۳۸ قمری  
ebn-e 'arabī, mohammad ebn-e 'alī (1166 - 1241)

مشهد؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۲۰۹۵۶/۱۴

آغاز: بسمله خلیلی انی للشریعة حافظ xx ولكن لها سر علی علیه  
غطاء؛ انجام: و لیس منفرداً ان كنت تعرفه xx و ان جهلت (...)  
معلماً رشداً  
به ترتیب قافیه. نسخه حاضر از الف مقصوره تا اواخر حرف دال  
را دارد؛ خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۳؛ جلد: مقوا، ۲۵ سطر  
(۲۱/۵×۱۲/۵)، اندازه: ۲۸×۱۱/۵سم [ف: ۲-۵۳۷]

● دیوان زهیر / شعر / عربی

d.-e zohayr

زهیر بن ابی سلمی، - ۱۳ قبل هجرت

zohayr ebn-e abī-salmā (- 609)

شاعر که از شعرای بزرگ و معروف عصر جاهلیت به شمار  
می رود اشعاری سروده در مدح و غزل و قصاید که بنا به گفته  
صاحب الاعلام در یک ماه قصیده های می سرود و یک سال تنقیح  
و تهذیب می کرد. قصاید او به نام الحولیات شهرت دارد و  
مشهورترین شعر این شاعر معلقه اوست اوست که در همین  
نسخه موجود است و گفته شده ابیاتی که در پایان این قصیده  
آمده به کلام انبیاء شباهت دارد.

آغاز: بسمله. امن ام او فی دمنة لم تکلم xx بحو مائة الدراج  
فالمثلم ...

انجام: تنافس الارض موتا هم اذا دفنوا xx کما تنوفس عند  
الصاغة الورق

چاپ: دیوان وی با شرح در لیدن به سال ۱۸۸۹ به طبع رسیده  
است؛ حلب المكتبة العربية، محقق فخرالین قباوة، چاپ اول،  
۱۳۸۹ق، ۳۰۶ص.

[کشف الظنون، حاجی خلیفه ۷۹۱/۱؛ زرکلی ۵۲/۳؛ سرکیس ۹۸۰/۱؛  
بروکلمان (ترجمه عربی) ج ۱ ص ۹۵-۹۶]

شرح و حواشی:

۱- شرح دیوان زهیر بن ابی سلمی (۲عنوان)

۲- شرح دیوان زهیر بن ابی سلمی؛ فرازی، عمر بن علی

۱۴. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۶۷۹/۲

آغاز: ای که می بخشی جو گل سر خویش فاش xx همجو غنچه  
در شکست خویش باش  
مثنوی؛ خط: نستعلیق چلیپا، بی کا، بی تا؛ جلد: تیماج سرخ، آگ  
(۶) [ف: ۳۷-۲۰۵]

۱۵. تهران؛ سلطنتی؛ شماره نسخه: ۴۱۴/۱

قصاید؛ خط: نستعلیق، بی کا، بی تا؛ کاغذ: کشمیری، جلد: مقوای  
روکش تیماج سورمه ای، ۱۴ سطر، اندازه: ۲۲/۹×۱۲/۱سم [ف: ۳-  
۴۹۰]

۱۶. اراک؛ بیات، عبدالحسین؛ شماره نسخه: ۲۰/۲

آغاز: شعله دیدار: نام او تاج سر هر نامه ای xx شعله دیدار هر  
هنگامه ای، میخانه: نام او باده سینه میخانه است xx دهن هر که  
هست پیمان است، حسن گلو سوز: بسم الله الرحمن الرحیم xx تیر  
شهایست بدیو رجیم، آذر و سمندر: نامش عشق است حسن دفتر  
xx آتش ساقیست، کو سمندر، ذره خورشید: نام او کرده مرا  
شعله فروز xx نتوان گفت به آتش که مسوز، سلیمان نامه: بنام  
جهانگیر دل های تنگ xx که آمد سلیماناش یک مور لنگ؛ انجام:  
شعله دیدار: گوشه ابرو مکن بر صبر کج xx گفته اند الصبر مفتاح  
القرج، میخانه: از طربهای یاد آن خونریز xx آب بر آتشم زند  
انگیز، حسن گلو سوز: فکر تو کاین معانی بکر xx هان ز کف  
طبع منم جام فکر، آذر و سمندر: خود عشق بر وی خویش نازد xx  
ما را و تو را بهانه سازد، ذره خورشید: روزن کوچه دل چشم  
می است xx گل تسیح مخوان جام می است (کذا)، سلیمان نامه:  
فرس در رمیدن ز بخت سیاه xx نفس در طپیدن ز سستی آه  
شش مثنوی از سبعة سیاره است هر یک با مقدمه منثور مصدر به  
نام میرداماد به نامهای: شعله دیدار، میخانه، حسن گلو سوز، آذر و  
سمندر، ذره و خورشید، سلیمان نامه یا سلیمان و بلقیس. جمعا  
۱۶۰۰ بیت؛ خط: نستعلیق، کا: محمد فاضل، تا: ۹۱۶۰۳؛ کاغذ:  
شکری، جلد: میشن عنایی، ۱۳ سطر، اندازه: ۲۰×۱۰/۵سم [نشریه:  
۷۷-۶]

● دیوان الزمخشری / شعر / عربی

d.-uz zamaxšārī

زمخشری، محمود بن عمر، ۴۶۷ - ۵۳۸ قمری

zamaxšārī, mahmūd ebn-e 'omar (1075 - 1144)

دیوانی است حدود پنج هزار بیت که به ترتیب قوافی تنظیم شده  
با مقدمه ای به نثر مشتمل بر تمجید امیر ابن وهاس و هنگام  
سکونت زمخشری در مکه نگاشته شده است.

[کشف الظنون ۷۹۱/۱؛ مجمع علمی العراقی ۳۲۶/۲-۳۲۸]

شرح و حواشی:

۱- تخمیس ابیات الزمخشری لابن حجر

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۸۸

فهرستگان نسخه های خطی ایران (نخا)؛ جلد پانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276253

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲